

Zirig Árpád

(1940, Győr) költő,
publicista, tanár,
Dunaszerdahelyen él

Zirig Árpád

Hihetem

Fölröppen a remény,
hogy léket nyisson
befagyott időm falán,
akár a festő,
ki bicsakjával rést
hasít a vásznon,
kitárni a végtelent.

A nagy folyó felszínén
hintázik a csönd.
Csupa játék,
majd veszett rohanás,
vagy csak a percek menekülnek?
Az idő, tudjuk, az élet burka,
ha föltreped, elveszítjük
a hazavezető utat.
Tétlenül bolyongó
lelkek leszünk.

Szerteágaznak útjaim.
Veretes mondatok vesznek el
bennem, miközben
a múltam faggatom,
színét váltja,
mint a közlekedési lámpa,
az újraszülető iszonyat.
Bódulataimat, mintha drog volna,
lezárt palackba rejtem,
vagy kévébe kötözöm
az új tavasz érkezéséig.

Szavaimat a megvetés
keresztjére fölfeszítitek,
bennem mégis
marad egy remény.
Önuralmat taníttatnak vélem
rám roskadó éveim.